

Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Pesti Központi Kerületi Bíróság (Mađarska) 20. studenoga 2013. — Martin Meat Kft. protiv Géze Simonfaya i Ulricha Salburga

(Predmet C-586/13)

(2014/C 71/04)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Martin Meat Kft.

Tuženici: Géza Simonfay, Ulrich Salburg

Prethodna pitanja

1. Može li se govoriti o „stavljanju na raspolaganje radne snage” u smislu prava Europske unije, a osobito u smislu definicije koju je Sud dao u spojenim predmetima C-307/09 do C-309/09 ⁽¹⁾ kada pružatelj usluge preuzme obvezu prerade govedih trupova uz pomoć vlastitih radnika u klaonici naručitelja, preradi goveđe polovice u najamljenim prostorima klijenta i pripremi ih u ambalažu spremnu za puštanje u prodaju, te je plaćen po kilogramu prerađenog mesa, uz napomenu da se ugovorena naknada umanjuje u slučaju smanjene kvalitete, uzevši također u obzir činjenicu da pružatelj navedenu uslugu isporučuje u državi članici domaćina isključivo tom naručitelju, a potonji vrši kontrolu kvalitete djelatnosti prerade mesa?
2. Je li temeljno načelo izneseno u presudi Suda u spojenim predmetima C-307/09 do C-309/09 prema kojem stavljanje na raspolaganje radne snage može biti podvrgnuto ograničenjima za vrijeme primjene prijelaznih odredbi koje se tiču slobodnog kretanja radnika, predviđenih ugovorima o pristupanju država članica koje su pristupile Europskoj uniji 1. svibnja 2004., također primjenjivo na upućivanje radnika u Austriju, u okviru stavljanja na raspolaganje radne snage od strane društva koje ima sjedište u državi članici koja je pristupila Europskoj uniji 1. svibnja 2004. kada se to upućivanje ne dogodi u zaštićenom sektoru u smislu ugovora o pristupanju?

⁽¹⁾ Presuda Suda (drugo vijeće) od 10. veljače 2011.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. studenoga 2013. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) — F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

(Predmet C-589/13)

(2014/C 71/05)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

Tuženo tijelo: Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Wien

Prethodno pitanje

Treba li članak 56. UEZ-a (sada članak 63. UFEU-a) tumačiti na način da se protivi sustavu oporezivanja kapitalne dobiti privatne austrijske zaklade kao i prihoda od otuđenja udjela u trgovačkim društvima, kojim je plaćanje međuporeza za potrebe jedinstvenog tuzemnog oporezivanja predviđeno isključivo u slučaju kada suugovaratelj privatne zaklade može za donacije privatne zaklade temeljem sporazuma o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja iskoristiti oslobođenje od poreza na kapitalnu dobit?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. studenoga 2013. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) — „go fair” Zeitarbeit OHG protiv Finanzamt Hamburg-Altona

(Predmet C-594/13)

(2014/C 71/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „go fair” Zeitarbeit OHG

Tuženik: Finanzamt Hamburg-Altona

Prethodna pitanja

1. Tumačenje članka 132. stavka 1. točke (g) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾:

- (a) Može li država članica dodijeljenu ovlast priznavanja svojstva ustanove socijalnog karaktera koristiti na taj način, da to svojstvo dodijeli osobama koje svoje usluge pružaju ustanovama socijalnog i invalidskog osiguranja, ali ne i državno certificiranim njegovateljima koji svoje usluge pružaju izravno potrebitim klijentima?
- (b) Ukoliko državno certificirane njegovatelje treba priznati kao socijalnu ustanovu: nameće li se iz priznanja tog svojstva ustupljenom osoblju i njegovo priznanje agenciji za privremeno zapošljavanje koja ustupa državno certificirane njegovatelje priznatim ustanovama za skrb (ustanove korisnici)?
2. Tumačenje članka 134. točka (a) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost:
- Treba li stavljanje državno certificiranih njegovatelja za pružanje usluga na raspolaganje ustanovi korisniku, kao isporuku usko povezanu sa socijalnom skrbi i socijalnim osiguranjem, smatrati nužnom, ukoliko ustanova korisnik ne može poslovati bez takvog osoblja?
2. U potpunosti poništi članak 1. stavak 1., članak 2. i članak 3. Odluke Komisije C(2010) 4185 final od 23. lipnja 2010. u predmetu COMP/39.092 — kupaonska oprema, u skladu s člankom 263., stavkom 4. UFEU-a u dijelu u kojem se odnosi na žalitelje;
3. Podredno (drugome žalbenom zahtjevu) poništi ili razumno smanji novčane kazne određene žaliteljima ranije navedenom odlukom;
4. Dodatno podredno (drugome i trećem žalbenom zahtjevu) vrati predmet na ponovno suđenje Općem sudu kako bi mogao ponovno odlučivati u skladu s tumačenjem prava iz presude Suda;
5. U svakom slučaju naloži Komisiji snošenje troškova postupka pred Općim sudom i Sudom.

(¹) SL L 347, str.1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

Žalba koju je 25. studenoga 2013. podnio Duravit AG i dr. protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 16. rujna 2013. donesene u predmetu T-364/10, Duravit AG i dr. protiv Europske komisije

(Predmet C-609/13 P)

(2014/C 71/07)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelji: Duravit AG, Duravit SA, Duravit BeLux SPRL/BVBA (zastupnici: U. Soltész, i C. von Köckritz, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Vijeće Europske unije

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

1. Ukine presudu Općeg suda (četvrto vijeće) od 16. rujna 2013. u predmetu T-364/10 u dijelu u kojem se odbija tužba žalitelja;

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe, žalitelji ističu šest žalbenih razloga.

Kao prvo, Opći sud je povrijedio članak 31. Uredbe br. 1/2003, presumpciju nevinosti i pravo na pravično suđenje (kombinirane odredbe članka 47. i članka 48. s člankom 52. stavkom 3. Povelje o temeljnim pravima Europske unije (u daljnjem tekstu: Povelja) i članak 6. stavak 1. i 2. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u daljnjem tekstu: Konvencija) jer je odbio provesti izrijekom zatraženu kontrolu pune nadležnosti pobijane odluke, jer je presumirao točnima Komisijina utvrđenja činjenica i prava i jer nije u dovoljnoj mjeri koristio vlastito ovlaštenje za određivanje novčanih kazni.

Kao drugo, Opći sud je povrijedio članak 263. UFEU-a, pravo na učinkoviti pravni lijek (članak 47., stavak 1. Povelje) i načelo jednakosti oružja nedovoljno provodeći kontrolu zakonitosti i prelazeći granice potonjeg na štetu žalitelja.

Kao treće, Opći sud je u više pogleda iskrivio sadržaj spisa i na način koji je mogao imati utjecaj na ishod spora te je povrijedio načela kojima se uređuje izvođenje dokaza.